

2. Vaststellen van de ‘Geurvisie voor bouwplannen Parachutistenstraat-West, fase II’ en Bredeweg 73’ en de ‘Verordening geurhinder en veehouderij 2007’

Voorzitter: dhr Nillessen

Griffier (wrnd):dhr Thijssen

Aanwezig: dhr Leenders (PvdA), dhr Verheijen (CDA), dhr Bekers (GVP), mw Ten Doesschate (VVD), dhr Kersten (Sociaal Groesbeek), dhr Weijers (VOLG), dhr Vrijmoet (GroenLinks), wethouder Thijssen

Verslag: Buro Service Overasselt, mw M. de Meijer

INSPREKER: Dhr **Brinkhof**, werkgroep Milieubeheer Groesbeek.

Het doel van de wet Geurhinder en Veehouderij is om de burgers te beschermen tegen stankoverlast. Dhr Jansen (veehouder), ZLTO en WMG hebben overleg gevoerd met de gemeente over dit plan en na afloop was het nog steeds niet duidelijk waarom de geurverordening zo snel moest worden vastgesteld. De toekomstige bewoners, 38 huishoudens, worden straks geconfronteerd met stankoverlast, maar krijgen geen recht op inspraak, als het voorstel van het college wordt aangenomen.

De wet Geurhinder is al op 1 januari 2007 in werking getreden en de gemeente had toen al plannen kunnen laten maken, zodat de WMG de urgentie thans niet begrijpt. Ook niet omdat de voorzieningenrechter de bouw heeft laten stilleggen en er ook nog andere redenen zijn waarom de bouw vertraging gaat oplopen, zoals de spoedeisende bodemverontreiniging en de status van EHS volgens het Streekplan. Er is ook wat af te dingen op de berekening. De wet Geurhinder is behoorlijk onduidelijk voor veel mensen en er is nog weinig jurisprudentie over. Voor de situatie van dhr Jansen is de vigerende vergunning gebruikt om de berekening vast te stellen, maar deze vigerende vergunning is nog niet in werking, want dhr Jansen moet nog gaan bouwen. Als dhr Jansen deze bouw niet realiseert binnen de termijn die ervoor staat, komt de vergunning te vervallen. Dit betekent dat hij terugvalt op de oude normen en het huis Bredeweg 73 waar nu 7,9 voor geldt, komt dan boven 8, terwijl dit wettelijk niet is toegestaan.

De WMG stelt voor om de voorliggende deelverordening mee te nemen in de discussie over de algemene visie op de geurverordening die in februari, maart klaar is. Op grond van het gehele plan kunnen dan de normen worden vastgesteld.

Wethouder **Thijssen** antwoordt dat hij in het overleg met de vergunninghouder, ZLTO en WMG heeft geconstateerd dat partijen op een andere golflengte praten. Het college is ervan overtuigd dat met de voorliggende geurverordening de feitelijke situatie met het feitelijke aantal Odourunits wordt vastgesteld op de Parachutistenstraat en Bredeweg 73. Er wordt niet méér ruimte geboden aan het varkensbedrijf Bredeweg 96; het bedrijf zit op slot vanwege de dichtstbijzijnde woning Bredeweg 98. De norm kán dus niet omhoog en gáát ook niet omhoog zoals dhr Brinkhof suggereert. De raad stelt immers voor de locatie Parachutistenstraat de norm vast op 4,3 en voor de locatie Bredeweg 83 op 7,9.

De wet Geurhinder beoogt inderdaad de burgers te beschermen tegen stankoverlast. Er is een algemene norm van 2 Odourunits. Als de raad aan deze norm vasthoudt en de norm als maatgevend beschouwt, wordt heel Groesbeek op slot gezet en kunnen bepaalde locaties mogelijk niet eens ontwikkeld worden. De wet geeft echter ook de mogelijkheid om maatwerk te leveren. De wet stelt niet dat er bij meer dan 2 Odourunits sprake is van stankoverlast, maar stelt gemeenten in staat om maatwerk te leveren, mits dit niet uitgaat boven 8 Odourunits. Stankoverlast wordt daarmee een subjectief begrip.

Het college is van oordeel dat er sprake is van urgentie. Er is een bouwlocatie in ontwikkeling genomen als tweede fase Parachutistenstraat die daarmee afgerond gaat worden. Het college meende dat besluitvorming via een goed gemotiveerd vrijstellingsbesluit op basis van artikel 19 lid 2 mogelijk was en de provincie had hiervoor toestemming gegeven. De rechter heeft echter geoordeeld dat de motivering

waarom hier sprake is van een acceptabel woonklimaat alleen door een raadsbesluit bij een verordening kan worden goedgekeurd en dat de gemeente niet kan volstaan met een artikel 19 lid 2 vrijstelling maar dat dit via artikel 19 lid 1 moet gebeuren. De procedure is opnieuw doorlopen.

Er is wel degelijk sprake van inspraakmogelijkheden. Naast het door de gemeente georganiseerde overleg, is er inspraak in de volle breedte mogelijk in het kader van de vrijstellingsprocedure. Uiteindelijk bepaalt de raad in hoeverre de raad nog afzonderlijk inspraak noodzakelijk acht over de vaststelling van de voorliggende geurverordening. Het staat de raad vrij om het voorstel van het college over te nemen en geen verdere inspraak toe te staan omdat dit op een andere manier afdoende geregeld is, maar de raad kan van oordeel zijn dat inspraak alsnog noodzakelijk is en stelt dan de verordening niet vast.

De provincie zal uitmaken hoe het zit met het Streekplan. In het kader van de artikel 19 lid 1 procedure heeft de gemeente de verklaring van geen bezwaar van GS nodig. Daarmee komt dat probleem bij de provincie terecht, die eigenlijk ook gedeeltelijk verantwoordelijk is voor het ontstaan van het probleem. De provincie heeft immers in een eerder stadium aangegeven dat de gemeente in dit soort situaties binnen het concessiegebied met een artikel 19 lid 2 procedure kon volstaan.

De provincie twijfelt aan de ernst van de bodemverontreiniging en zwakt deze danig af.

Het belangrijkste van het voorstel is dat het college niet meer voorstelt dan het vastleggen van de bestaande situatie. Het zal niet méér gaan stinken in de Breedeweg als gevolg van de wetswijziging.

Dhr **Kersten** vraagt of de kwestie met het Streekplan concreet voor vertraging zorgt of dat de milieugroepering vindt dat het vertraging veroorzaakt. Wethouder **Thijssen** antwoordt dat de gemeente de artikel 19 lid 1 procedure volgt en de provincie is aan het nadenken over hoe zij het probleem gaan oplossen. Wellicht zal de provincie in dit verband een afwijkingsprocedure volgen.

Dhr **Leenders** vraagt in hoeverre er vertraging kan optreden door de bodemverontreiniging. Wethouder **Thijssen** antwoordt dat de gemeente in regionaal verband bezig is om een geurvisie op te stellen. In de loop van 2008 verwacht het college de raad een totaalvisie te kunnen voorleggen. Het college wil gaan voor de realisering van de bouwlocaties die in de visie Wonen – Werken zijn vastgesteld en tegelijkertijd kijken naar het in het bestemmingsplan Buitengebied neergelegde beleid. Zoals het college bij de voorliggende geurverordening voorstelt om de bestaande situatie vast te leggen en deze tot norm te verheffen, zal het college dit ook doen voor de andere delen.

Dhr **Bekers** begrijpt dat het voorstel niet leidt tot enige verandering op welk gebied dan ook. Inspraak door nieuwe bewoners is lastig te realiseren, want er zijn geen nieuwe bewoners. De fractie vindt nadere inspraak dan ook niet nodig en gaat akkoord.

Dhr **Verheijen** meent dat de gemeente wellicht beter had kunnen anticiperen door in een eerder stadium met een visie dan wel een verordening te komen. De wet biedt de mogelijkheid om per locatie een deelverordening vast te stellen. Hij vraagt waarom de raad niet gelijk een visie en een verordening kan vast stellen en daarachter een deelverordening, want uit de stukken blijkt dat de raad nu een verordening – geen deelverordening – vaststelt. Hij vraagt 1. op welke termijn de visie en het voorstel voor de verordening te verwachten is; 2. waarom Groesbeek in tegenstelling tot Mook en Ubbergen niet in een concentratiegebied ligt.

Dhr **Weijers** meent dat er momenteel geen sprake is van spoed, omdat de problematiek m.b.t. de bodemverontreiniging de bouw momenteel tegenhoudt. Hij vraagt waarom de raad dan nu een deelverordening zou moeten aannemen, terwijl de raad de hele geurvisie in 2008 aangeboden zal krijgen. Hij heeft begrepen dat momenteel de huidige norm wordt vastgelegd, maar het is de vraag of de norm beïnvloed kan worden door de vergunning die dhr Jansen heeft gekregen om een geitenhouderij te beginnen.

Mw **Ten Doesschate** vindt dat de gang van zaken de schoonheidsprijs niet verdient. Zij vraagt of de gemeente in beroep gaat tegen de uitspraak van de rechter; en zo ja, of de bouw doorgang kan vinden, want de huizen kunnen niet gebouwd worden vanwege de bodemverontreiniging. De VVD vindt het niet goed, als de gemeente de toekomstige bewoners geen inspraak zou verlenen. Anno 2008 kan de

raad niet meer aan de burgerij uitleggen dat burgers geen inspraak krijgen, ook niet als het streven erop gericht is om zoveel mogelijk burgers bij de politiek betrekken.

Dhr **Vrijmoet** vindt de toekomst het grootste probleem, want het is niet duidelijk hoe de raad de geurvisie zal vaststellen. Het gevaar is dat elk gebied waar de raad een deelverordening voor vaststelt, er een probleem bij krijgt. Overal waar de norm wordt verhoogd, ook al ligt deze onder de wettelijke norm van 8, komt er in de toekomst een probleem bij. Immers, alles zal dan weer moeten worden getoetst aan de nieuwe geurvisie en in een aantal gevallen zal men naar de nieuwe geurvisie moeten toewerken, o.a. doordat bedrijven zelf iets doen om de geuremissie te reduceren. Hij vraagt waarom het stuk niet ingaat op dit laatste aspect.

Wethouder **Thijssen** antwoordt dat de wet Geurhinder inderdaad een jaar geleden in werking is getreden, maar dat de berekeningsmethodieken pas beschikbaar kwamen nadat de wet in werking was getreden. Vervolgens zal het RMB, de adviseur van de gemeente Groesbeek, geen kans om een geurvisie te ontwikkelen voor Groesbeek, omdat het bedrijf het veel te druk had. De gemeente heeft getracht dit te ondervangen door het vrijstellingsbesluit goed te motiveren, maar de rechter heeft dit niet geaccepteerd. Hij heeft er geen moeite mee om de voorliggende verordening een “deelverordening Parachutistenstraat” te noemen, ter onderscheid van de totale verordening.

Concentratiegebieden worden bij wet aangewezen en voor die gebieden worden reconstructieplannen voorbereid. Het is inderdaad vreemd dat Groesbeek ingeklemd zit tussen twee concentratiegebieden. De gemeente heeft hier in haar brief op gewezen en daarbij ook als motief aangehaald wat de betrekkelijke waarde is van een bepaalde definiëring van woonklimaat. Hij is pertinent van mening dat er geen sprake is van stankoverlast. De gemeente realiseert op de Parachutistenweg een prima woonklimaat. Het gaat om papieren normen en de wetswijziging zal niet tot gevolg hebben dat het harder gaat stinken.

Het college beschouwt het voorliggende voorstel als een uitvoering van een gedeelte van het beleid dat de raad heeft vastgelegd in de visie Wonen-Werken en het bestemmingsplan Buitengebied. De gemeente moet proberen om de nieuwe, te nemen hordes zo goed mogelijk te pareren, vasthoudend aan het vastgestelde beleid. Daarom zal men in het totale verhaal niet méér doen dan de bestaande situatie beschrijven om te voorkomen dat bedrijven en bouwlocaties ineens geconfronteerd worden met een stankcirkel die vele malen groter is dan vóór januari 2007 terwijl er niets verandert.

Het college vindt dat getracht moet worden de fout die is gemaakt in het kader van artikel 19 lid 2, zo snel mogelijk te repareren en ziet geen argument om daarmee te wachten, omdat het totale verhaal er niet anders zal uitzien.

De norm gaat niet automatisch omhoog of omlaag, afhankelijk van de vergunnings situatie bij het betreffende bedrijf. Het bedrijf behoudt mogelijkheden om in te wisselen, binnen zijn geldende vergunningrechten, maar dit zal nooit tot een verhoging van emissie kunnen leiden, want het bedrijf zit tegen het plafond aan.

Er is aanleiding om als gemeente een bijdrage te leveren aan het omlaag brengen van de emissie, als er sprake is van een win-win situatie. De gemeente heeft er echter niets bij te winnen, want het bedrijf zit al op slot. Zou de gemeente desondanks kiezen voor een behoorlijke bijdrage aan investeringen in het bedrijf, zou juist dit een precedentwerking hebben.

Wat de inspraak betreft krijgen mensen deze in het kader van de vrijstellingsprocedure.

Dhr **Leenders** vraagt waarom de deelverordening niet kan worden vastgesteld in dezelfde maand als waarin duidelijk wordt dat de bouw doorgang kan vinden. Wethouder **Thijssen** antwoordt dat dit zou betekenen dat de gemeente de vrijstellingsprocedure niet kan voortzetten. Voor de vrijstellingsprocedure is het nodig dat de raad een geurverordening heeft vastgesteld.

Dhr **Weijers**, dhr **Vrijmoet** en dhr **Leenders** zijn overtuigd door het antwoord van wethouder Thijssen.

Mw **Ten Doesschate** vindt absoluut dat er inspraak moet zijn, ook al gaat het maar om een gering aantal personen die een zienswijze zouden willen indienen.

Het stuk is een hamerstuk. Alle fracties met uitzondering van de VVD gaan akkoord met het voorstel. Het gaat hierbij

om het vaststellen van een deelverordening, niet een verordening.

3. Voorstel tot herstructurering plangebied sportpark Nijerf

Voorzitter: dhr Nillessen

Griffier (wrnd):dhr Thijssen

Aanwezig: mw Kuipers (GroenLinks), mw Ten Doesschate (VVD), dhr Weijers (VOLG), dhr Poelen (CDA), dhr Bekers (GVP), dhr Leenders (PvdA), dhr Kersten (Sociaal Groesbeek), wethouder Thijssen en wethouder Giesbers.

Verslag: Buro Service Overasselt, mw M. de Meijer

INSPREKER: dhr **D. Thijssen**, bewoner Nijerf, vraagt m.b.t. punten 5 en 6 (bladzijde 12) waarom variant 3 niet doorgaat en of er sprake zal zijn van uitbreiding als De Treffers multifunctioneel gaan.

Wethouder **Thijssen** antwoordt dat op pagina 12 van het inspraakdocument de beoordeling van de voor- en nadelen van de verschillende varianten staat weergegeven. Waar het gaat om het onderdeel Sociale controle wordt gezegd dat in variant 3 de parkeerplaats ver van het clubgebouw en de woningen wordt weggestopt en dat daardoor sociale controle op hetgeen op de parkeerplaats gebeurt, niet of nauwelijks mogelijk is. Dit onderdeel scoort daarom lager dan bij de andere varianten.

De mogelijkheid van een uitbreiding van het clubgebouw is in variant 2 het grootst, omdat het clubgebouw aan weerszijden van het middelste veld wordt gesitueerd. In de variant waarin het clubgebouw wordt gesitueerd op de kop van het hoofdveld, zijn er veel minder uitbreidingsmogelijkheden.

Dhr **D. Thijssen** zegt dat de afstand van zijn woning tot het hekwerk van de Treffers slechts 55 meter bedraagt. Hij vraagt of het clubgebouw dan midden op het voetbalveld komt te staan. Wethouder **Thijssen** antwoordt dat in de varianten is te zien dat het middenveld naar achteren verschuift, zodat er ruimte voor het clubgebouw ontstaat.

Dhr **D. Thijssen** merkt op dat de maten van het clubgebouw en de locatie niet bekend zijn en dat men ook niet weet hoe het eruit komt te zien. De gemeenteraad gaat iets vaststellen, terwijl er niets definitief is vastgelegd. Wethouder **Thijssen** antwoordt dat er in het verleden een haalbaarheidsonderzoek is verricht naar de herstructureringsmogelijkheden van het sportpark. De resultaten van het onderzoek worden nu aan de raad voorgelegd zodat de raad een beoordelingskader heeft, maar dit is maar één fase in het proces. Er ligt nog geen uitgewerkt ontwerp voor het clubgebouw en ook niet van de woningen, want partijen willen eerst weten of de raad onder deze condities instemt met herstructurering. Vervolgens vindt er een uitwerking van het plan plaats en wordt duidelijk hoe groot het clubgebouw wordt. Overigens gaat de gemeente bij subsidiering uit van 1800 m².

Dhr **Thijssen** merkt op dat de bewoners niet blij waren met het verleggen van het parkeerterrein naar achter (pagina 12, punt 8), maar hijzelf was niet blij met het verleggen van de kantine naar zijn woning toe.

INSPREKER: dhr **Jansen**, voorzitter sportvereniging De Treffers, geeft ten aanzien van de noodzaak van de herontwikkeling van sportpark Zuid aan dat het sportpark meer dan dertig jaar oud is en intensief gebruikt is. Hierdoor is renovatie noodzakelijk. Daarnaast is er sprake van de groei van het aantal actieve leden, waardoor een vijftal jaren geleden de capaciteit van de kleedruimtes vergroot moest worden. Hiertoe is een aantal houten barakken geplaatst zodat de jeugd zich kan kleden, maar een douchegelegenheid ontbreekt. Verder wordt het sportpark de laatste jaren veel intensiever gebruikt dan voorheen door een veranderende intensere beleving van het voetbal binnen De Treffers. Dit maakt het gebruik van kunstgrasvelden noodzakelijk.